

تدبیر امام کاظم (ع) برای نفوذ شیعیان مدیر به مراکز حساس حکومتی خلیفه

تربیت یاران مدیر و مدیر و خودساخته و نفوذ دادن آنان در مراکز حساس حکومتی تا مرز وزارت و استانداری به منظور خنثی سازی نقشه‌های مخرب و دین سوز دشمنان از تدابیر امام کاظم (ع) بود.

تربیت یاران مدیر و مدیر و خودساخته و نفوذ دادن آنان در مراکز حساس حکومتی تا مرز وزارت و استانداری به منظور خنثی سازی نقشه های مخرب و دین سوز دشمنان از تدابیر امام کاظم (ع) بود.

خبرگزاری مهر-گروه دین، حوزه و اندیشه-عصمت علی آبادی: امروز ۲۵ ماه رجب سالروز شهادت جانشوز امام هفتم شیعیات حضرت موسی کاظم است. بر همین اساس برای شناخت بیشتر شخصیت آن حضرت با حجت الاسلام امیرعلی حسنلو مدیر گروه تاریخ و سیره مرکز مطالعات و پاسخگویی به شبهات حوزه علمیه به گفتگو پرداختیم که حاصل آن در ادامه تقدیم مخاطبان می شود:

حجت الاسلام امیرعلی حسنلو در گفتگو با خبرنگار مهر، با اشاره به دوران امامت امام موسی کاظم (ع) عنوان کرد: دوران امامت حضرت با اوج قدرت خلافت عباسی همزمان بود؛ خلفای عباسی دوران امام موسی کاظم (ع) همگی در ضدیت شیعه قرار گرفته و فشار بسیاری را متوجه امام و اصحاب ایشان کردند برای همین حضرت همواره در برابر حکومت وقت تقیه می کرد و شیعیان را نیز به این کار سفارش می کردند.

وی افزود: دوران ۳۵ ساله امامت حضرت با خلافت منصور، هادی، مهدی و هارون عباسی همزمان بود. او چندین بار از سوی مهدی و هارون عباسی زندانی شد و در نهایت ایشان را در زندان به شهادت رساندند.

حسنلو بیان کرد: با توجه به شرایط زمانی که امام موسی کاظم (ع) داشتند ایشان تلاش خویش را بر چهار محور متمرکز کردند نخست تبلیغ دین الهی و گسترش فرهنگ اسلام، تبیین و تشریح معارف و احکام الهی در قالب احادیث بلند و کوتاه و پاسخ به سوالات شفاهی و کتبی؛ پرورش انسان های مستعد و تربیت شاگردان والامقام و شاخص در میدان علم و عمل و حفظ حراست آنان؛ مبارزه بی امان با حاکمان جور و ستم و غاصبان خلافت و شکستن صولت شیطانی آنان در میدان های مختلف و تشریح مبانی حق؛ تربیت یاران مدیر و مدیر و خودساخته و نفوذ دادن آنان در مراکز حساس حکومتی تا مرز وزارت و استانداری به منظور خنثی سازی نقشه های مخرب و دین سوز دشمنان و کمک به مظلومان و محرومان و دفاع از حریم شیعیان. ساماندهی شیعیان با شیوه های مختلف تربیتی، علمی، مناظره های سیاسی.

مدیر گروه تاریخ و سیره مرکز مطالعات و پاسخگویی به شبهات حوزه علمیه درباره مناظرات و گفتگوهای آن حضرت با خلفای عباسی و علمای یهودی و مسیحی گفت: یکی از مهم ترین فعالیت های علمی و فرهنگی امام کاظم (ع) بخش احتجاجات و مناظرات ایشان با دانشمندان ملل مختلف و رهبران افکار و مکاتب فکری عصر خود بود. این مناظرات اغلب از سوی افراد دیگر ترتیب داده می شد و هدف اصلی از برپایی اکثر آن ها، شکست امام (ع) و در نتیجه منزوی ساختن حضرت بود. تعدادی از این مناظرات با خلفای عباسی و همین طور برخی از وابستگان آن ها بوده است که نتیجه تمام این مناظرات، برتری حضرت و درماندگی طرف مقابل بود.

وی با اشاره به مناظره حضرت با هارون الرشید عنوان کرد: روزی هارون الرشید امام کاظم (ع) را احضار کرد و گفت: من نمی دانم شما چرا خود را سزاوارتر از ما به پیامبر (ص) می دانید، درحالی که در زمان رحلت آن حضرت عموی ایشان عباس، جد ما در حال حیات بوده و با بودن عمو، به عموزاده (امیرالمومنین (ع) ارث نمی برد؟ تا از طریق او مقام امامت به شما منتقل شود؟ حضرت در ابتدا تقاضا کرد که صلاح است خلیفه در این موضوع بحثی نکند. ولی هارون اصرار کرد و گفت حتماً باید برتری خود را نسبت به ما ثابت نمائید.

حسنلو ادامه داد: امام کاظم (ع) فرمودند: اکنون که چنین است من به دو جهت بر شما برتری دارم اول آن که بعد از ارتحال پیامبر اکرم (ص) دخترشان حضرت فاطمه زهرا (س) در قید حیات بود و با بودن فرزند به عمو ارث نمی رسد. پس ما از طرف مادر منسوب به پیامبر اکرم (ص) هستیم و مقدم بر شمایم که از طریق عمو با پیامبر (ص) نسبت دارید. دوم نیز آن که از خلیفه سوال می کنم اگر رسول گرامی اسلام (ص) زنده شود و از دختر شما خواستگاری کند، آیا دخترت را به او تزویج می کنی؟ هارون گفت: صد البته و به این وصلت افتخار هم خواهم کرد. حضرت فرمودند من به ایشان دختر نخواهم داد و البته آن پیامبر (ص) هم هرگز تقاضای وصلت با با دختر من را نمی کند، زیرا اولاد من، همان اولاد ایشان هستند و ازدواج با نوه، شرعاً حرام است. پس ما به

این دو دلیل به پیامبر اکرم (ص) نزدیک تر هستیم و نوبت به شما نمی رسد.

مدیر گروه تاریخ و سیره مرکز مطالعات و پاسخگویی به شبهات حوزه علمیه در خصوص مناظره با محمد بن حسن شیبانی گفت: محمد بن حسن شیبانی در حضور هارون الرشید با امام کاظم (ع) مناظره کرد و از حضرت پرسید آیا بر محرم رواست بر روی محمل خود هنگام حرکت سایه ای افکند؟ حضرت فرمود: در حال اختیار جایز نیست، سپس پرسید آیا جایز است در حال اختیار زیر سایه بان حرکت کند؟ حضرت فرمود: بلی. محمد بن حسن با شنیدن این جواب که به ظاهر دارای تناقض بود خنده تمسخرآمیزی کرد. امام کاظم (ع) فرمود: آیا از سنت رسول خدا (ص) تعجب می کنی و آن را به استهزا می گیری؟ رسول خدا (ص) در هنگام احرام سایه بان محمل را برداشتن، ولی در زیر سایه بان حرکت کرد. سپس حضرت خطاب به محمد بن حسن فرمود: ای محمد احکام الهی با هم قیاس نمی شوند و هر کس بعضی از آن ها را با بعضی دیگر قیاس کند، دچار گم راهی شده است. محمد بن حسن با شنیدن این پاسخ های کوتاه و مستدل از پاسخ دادن بازماند و سکوت اختیار کرد.

وی با اشاره به توصیفات مورخان و محدثان شیعه و سنی درباره شخصیت امام موسی کاظم گفت: شیخ مفید درباره آن حضرت می گوید ابوالحسن موسی علیه السلام فقیه ترین و سخی ترین و با شخصیت ترین اهل زمان خود بود، شیخ طبرسی می نویسد آن حضرت حافظ ترین مردم نسبت به کتاب خدا بود؛ و مردم مدینه او را زینت کوشندگان در عبادت خدا می نامیدند، ابن ابی الحدید از بزرگان معتزلی اهل سنت درباره آن حضرت چنین می نویسد فقاقت، دیانت، عبادت و بردباری و شکیبایی، همه در آن حضرت جمع بود، یعقوبی، مورخ شهیر اهل سنت، درباره وی می نویسد موسی بن جعفر علیه السلام عابدترین مردم زمان خود بوده است.

حسنلو ادامه داد: آنچه از سجایای امام، بیش از همه قابل توجه بوده، کرم و سخاوت آن حضرت است که ضرب المثل بوده است. این عنیه در این باره می نویسد همواره نزد او کیسه هایی از زر بود و به هر کسی که می رسید و یا به هر کسی که به احسان آن حضرت چشم داشت از آنها می بخشید، به طوری که کیسه های زر او ضرب المثل شده بود. سخاوت امام حتی شامل کسانی می شد که به آزار و اذیت او می پرداختند. مانند کمکی که به یکی از نوادگان عمر بن خطاب نمود با وجود آنکه آن شخص به حضرت اهانت می کرد و همین امر باعث شد از رفتار پیشین خود پشیمان شود.

مدیر گروه تاریخ و سیره مرکز مطالعات و پاسخگویی به شبهات حوزه علمیه اضافه کرد: از جمله خصایص دیگر آن حضرت زهد و عبادت وی بود. حضرتش سالهای متمادی در زندان به سر برده و در تمام این مدت به عبادت خدا مشغول بود؛ به طوری که بسیاری از زندانبانان او تحت تأثیر قرار گرفته و از نگهداری امام در آن شرایط سخت خودداری می کردند.